

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΩΝ «ΑΣΤΕΡΩΝ» ΤΟΥ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ

ΤΑ ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΩΝ ΤΗΛΕΦΩΝΗΤΡΙΩΝ

(Άρθρο της Γαλλίδος δημοσιογράφου Jeanne Roudot)

ΤΗ Νέα Ύψωση έκανε αυτές τις μέρες την εμφάνισή του ένα πολέμοτο βιβλίο. Μή φαντασθείς όμως ότι κανένας δόσμος Άμερικανός συγγραφέας έξεδωσε κανένα περίφημο έργο του, ούτε ότι κανείς σούφς τύπωσε κανένα περιουσιούδαστο σύγγραμμά του. Αυτό ενδιαφέρον ένα όμοιοτερο αναγνωστικό κοινό της Άμερικής. Όλοι οι άλλοι, και πρωτίτων η Άμερικανίδες, τρελλαινόνται για τις περιγραφές των διαφόρων αγώνων πυγμαχίας και για τα ακανάβια των «αστέρων» του Χόλλυγουντ. Καταλαβαίνετε λοιπόν με τι ενδιαφέρον διαβάστηκε το βιβλίο αυτό, τ' «Απομνημονεύματα», δηλαδή, της πιο παλιής τηλεφωνήτριας της φιλοσοφίας, η οποία από το 1926 μέχρι σήμερα δεν έβγαλε ούτε μια μέρα τ' άκουσε από τ' αυτιά της. Αυτή η ηρωική νέα ονομάζεται Μαίρη Νάμπελ και ζέει βέβαια τις πιο σπουδαίες περιπέτειες και τα πιο σοβαρά μυστικά των «βενετιτών» της πόλης. Ένας έδοτης λοιπόν της Νέας Ύψωσης είχε την έμπνευση, να πείσει την μη Νάμπελ να γράψη τ' «Απομνημονεύματά» της, πληρώνοντας ένα δολάρο ο κάθε γραμμά της, να την κάνει πλούσια και να γίνη κι' αυτός εκατομμυριούχος. Άπ' αυτό το βιβλίο θα σάς αναφέρουμε μερικές γενικές πληροφορίες για τη ζωή των τηλεφωνητριών και τα βάσανα που τρεθούν εξ' ατίας των «αστέρων».

«Η τηλεφωνήτριες των «αστέρων», γράφει η Μαίρη Νάμπελ, είνε γνωστόν ότι κρατούν ολο τον κόσμο στα δάχτυλά τους ! Κάθε μέρα συννενοούνται με τ' Παρίσι, τ' Λονδίνο, τ' Βερολίνο, τ' Χονολουλού, κι' ακόμη με τα μεγάλα ύπερκεάνα, που διασχίζουν τους ώκεανούς. Μιλούν όλες τις μέρες με διάσημες προσωπικότητες, με πασίγνωτους ήθλοποιούς, με σκηνοθέτες και μ' όλους τους ανθρώπους, τους οποίους λατρεύει σήμερα ο κόσμος σαν ήμθεούς. Συννενοούνται επίσης και με τους «αστέρας». Αυτούς τους φοβούνται. Ίδιατέρως δέ φοβούνται την Γκρέτα Γκάρμπο, τη Νόρμα Σήρς, τη Τζίν Χάρλου, τη Μύρνα Λού, την Τζόαν Παρκερ, τον Ρόμπερτ Μοντγκόμερι και τον Κλάρκ Γκέμπλ. Ο καθείς απ' αυτούς τους διασήμους «αστέρας» δέχεται να τον ένοχλήσουν μόνον... όταν έχει διάθεσι ! Και φυσικά, η τηλεφωνήτριες δεν μπορούν να μαντέψουν ποτέ έχει κέφι για να συνομιλήση με τους φίλους της ή Τζόαν Κράουφορντ, παραδείγματος χάριν, και η Μαίρη Γουέστ. Αυτό μόνο από την πείρα μπορούν να το καταλάβουν. Θυμάμαι, παραδείγματος χάριν, ότι εγώ, τα πρώτα χρόνια της δουλειάς μου δεν άκουσα παρά βρισιές και παράπονα. Ο Θεός να βάλη το χέρι του να μη άκούσετε ποτέ την Γκρέτα Γκάρμπο να βρίζη. Θά σκαθούν η τριχές της κεφαλής σας ! Όταν θυμώσι, στην άρχη πιάνεται η δμίλια της. ΄Επειτα αρχίζει να χτυπά δυνατά τ' ακουστικό πάνω στο τηλέφωνο, να τριζή τα δόντια της και να σέ σολιζή με τα πιο ανατριχιαστικά έπιθετα. Τις ίδιες συνήθειες έχει κι' η Ντολορές ντέλ Ρίο. Μια μέρα την είχα συνδέσει με τον τρυφερό φίλο της. Φαίνεται όμως ότι εκείνος κάτι της είχε κάνει, γιατί του παραπονιόταν για τ' φέρισμό του. Ο φίλος της όρκιόταν ότι ποτέ δεν είχε άλλάεις διαγωγή απέναντι της κι' ότι εξακολουθούσε να την αγαπά, με τον ίδιο τρυφερό έρωτα. Τι ψεύτες ποτέ είνε οι άνδρες ! Κι' εγώ, από την ίδια τη φωνή του, καταλάβαινα ότι δλ' αυτά ήσαν δικαιολογίες κι' ότι ο Γισιότο, ο φίλος της Ντολορές ντέλ Ρίο, ήταν ένας μεγάλος κατεργάρης, και θύμαμα μαζί του. Ωστόσο, δεν άρχισα να προσέξω ότι η φωνή της Ντολορές είχε άλλάεις σιγά-σιγά, ότι είχε γίνει πιο λεπτή και διεκτόπητο καθώς τόσο από μια βαρεία ανάσα. ΄Εκλεισα τότε όλους τους αριθμούς του ταμπλώ, για να μη μ' ένοχλούνε, και περίμενα να... έξασπηση η θύελλα. Και πράγματι, ύστερ' από λίγα λεπτά ακούστηκε ένας χειμάρρος τρομακτικών Μεξικανικών βρισιών, η όποιες φαίνεται έρεβισαν το φίλο της, γιατί τον άκουσα να πυροβολή με λύσσα... έναντιον του τηλεφώνου ! Αυτό ήταν τόσο άπρόοπτο, ώστε έπεσα καταγής από τ' φόβο μου, νομίζοντας, καθώς ήμουσ αφηρημένη, ότι αυτή η φιλονεκία γινόταν μέσα στον τηλεφωνικό

θάλαμο κι' ότι δέχτηκα τη σφαίρα κατάσθηα !...

Μια άλλη φορά πάλι, ένα μεσημέρι, ζήτησαν βιαστικά τον Ραμόν Νοβάρο. Μια γυναικεία φωνή με παρακαλούσε να τον ειδοποιήσω άμέσως, γιατί συνέβαινε κάτι σοβαρό στο σπίτι του. ΄Εσπευσα βέβαια να της δώσω τον αριθμό του και να πω στον Νοβάρο να έρθη στο τηλέφωνο, γιατί τον ζητούσαν πολύ βιαστικά από το σπίτι του. Είνε γνωστή η άφοσίωσι του Ραμόν Νοβάρο στην οικογένειά του. Μόλις λοιπόν άκουσε ότι τον ζητούσαν από το σπίτι του, παράτησε στη μέση τη σκηνή του φίλμ που «γύριζε» στο «πλατώ», κι' έτρεξε άμέσως στο τηλέφωνο. Και τότε άκουσα την ακόλουθη συνομιλία :

— Έμπρός ! Ποιός στο τηλέφωνο ; Έδώ Ραμόν. Λέγετε γρήγορα τι συμβαίνει.

— Είμαι, του άπάντησαν από την άλλη άκρη του τηλεφώνου, η Μαριέττα. Θέλω να σου πω, Ραμόν, ότι δεν πρέπει να κουράζεσαι τόσο πολύ κι' ότι πρέπει να έρθης να σέ δούμει.

Κι' η συζητίας εξακολούθησε στον ίδιο τρυφερό τόνο πάνω από μια ώρα, ενώ ο σκηνοθέτης μάταια φώναζε και εναναφώναζε στον γνωστό «αστέρα», ότι τον περιμένουν οι συνάδελφοί του για να συνεχισθή το «γύρισμα».

Μετά μια ώρα ένα καινούργιο τηλεφώνημα από το σπίτι του ξανάφερε πάλι το Ραμόν στ' ακουστικό. Αυτή τη φορά ήταν μια άλλη άδελφή του. Κι' αυτή η ιστορία εξακολούθησε τη μέρα. Τέλος ο Ραμόν Νοβάρο έχασε την ύπομονή του και γύρισε στο σπίτι του για να δη τι συμβαίνει. Έκει όμως, καθώς έμαθα αργότερα, πληροφορήθηκε ότι δεν του είχαν καθόλου τηλεφωνήσει κι' ότι σ' αυτό το τέχνασμα είχαν καταφύγει μερικές θαυμαστίες του για να συζητήσουν λίγο μαζί του. Από τότε ο Ραμόν Νοβάρο συννενοήθηκε με τους δικούς του κι' όταν θέλουν να του τηλεφωνήσουν του λένε ένα συνηματικό όνομα. Έτσι καταλαβαίνε άν τον ζητούν η άδελφές του η καμιά θαυμαστίριά του.

Έν' άλλο βάσανο των τηλεφωνητριών του Χόλλυγουντ είνε η διαρκεί ένοχλήσεις τους από τους «αστέρας», οι όποιοι τους ζητούν να τους θυμίσουν ποιός είνε ο αριθμός του τηλεφώνου της βίλλας τους ! Ποτέ δεν κατάθρωναν να τον συγκρατήσουν στο μυαλό τους. Το παράδοξο δέ είνε ότι έχου την απαιτήσι να θυμώσαστε και τους αριθμούς των διαφόρων φίλων τους και των γνωστών τους. Κάθε λοιπόν τηλεφωνήτρια έχει αναγκασθή να κάνει έναν κατάλογο των προσώπων που ενδιαφέρουν μια «βενετιόνα» κι' αναλόγως με τη σημασία που δίνει στον καθέναν τους, να κανονίζει τα διάφορα τηλεφωνήματα και να τους δίνει τις ανάλογες άπαντήσεις. Από τις δέκα το πρωι μέχρι τις πέντε η ώρα το βράδυ, αυτές η δυστυχισμένες ύπάλληλοι εργάζονται άδιάκοπα, χωρίς να κάνουν ούτε λίγα λεπτά διάλειμμα για να ξεκουραστούν.

Η τηλεφωνήτριες έχου ακόμη κι' ένα σωρό συγκινήσεις κάθε μέρα. Είνε ύποχρεωμένες να παρακολουθούν όλες τις συνομιλίες, για να δουν ποτέ πρέπει να διακομούν το τηλέφωνο. Και φυσικά γίνονται μάρτυρες όλων των δραμάτων, που προκαλεί η έκκεντρική ζωή των «αστέρων». Ένα άπόγευμα θυμάμαι ότι ζητούσαν έπίμονα την Μαίρη Γουέστ από το ύπερκεάνο «Έμερσον», το όποιο βρισκόταν πεντακόσια μίλια μακριά από τον Άγιο Φραγκίσκο. Αναγκάσθηκα να ειδοποιήσω τη «μοιραία» γόνισσα κι' από περιέργεια θέλησα να μάθω τί την ήθελαν απ' αυτό το ύπερκεάνο. Την ζητούσε ένας νεαρός Άγγλος, ο Έμιλ Άστορφ, ένας απ' τους παλιούς φίλους της, ο όποιος είχε εγκαταλείψει ξαφνικά την πόλι του κινηματογράφου, μετά να δώσει καμμία έξηγησι στη φίλη του. Και τότε άκουσα τα έξης :

— Μαίη, της είπε ο Άστορφ, με συγχωρείς που θά σ' άποσκολήσω λίγο. Μα πρέπει να σου έξηγήσω γιατί έφυγα τόσο άπρόοπτα από κοντά σου. Την τελευταία μέρα της συναντήσεώς μας, ο τραπέζιτης μου μ' ειδοποίησε ότι δεν μπορούσε πεία να εξαργυρώνη τα τσέκ μου, γιατί δεν είχαν άντικρυμια. Έίχα σπαταλήσει όλη την περιουσία μου κι' έπρεπε τώρα να έργασθω για να μπορέσω να ζήσω. Τον παρεκάλεσα τότε να μου δανεί-

Η Μαίη Γουέστ

ΕΤΟΙΜΑΖΕΤΑΙ — ΕΤΟΙΜΑΖΕΤΑΙ
Το πρώτο ρωμάντζο «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ» — «ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ Σ»
ΤΟ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ ΤΟΥ ΑΛΦΟΝΣ ΚΑΡ
“ΚΑΤΟ ΑΠ' ΤΙΣ ΦΙΛΥΡΕΣ”
ΜΕ 4 ΔΕΛΤΙΑ ΚΑΙ 8 ΔΡΑΧΜΑΣ
΄Η παράδοσις θά γίνη άρχας Φεβρουαρίου

ση μερικά λεφτά, για να μπορέσω να φύγω. 'Ο τραπεζίτης μου με λυπήθηκε και μου τὰ έβωσε. "Έτσι επιδιώχθηκα στο "Έμερσον" για την Εύρωπη. "Όταν όμως έχασα πειά άπτά μάτια μου τις άκτες του Νέου Κόσμου, μ' έπιασε τέτοια άπελπισία, ώστε κατάλαβα ότι δεν μπορούσα να ζήσω μακριά σου. Μαίη, σ' άγαπώ !... Αυτό θέλω να τὸ πιστέψης. Κι όρίστε ή άπόδειξις : ή τελευταία μου πνοή θά είνε για σένα κι' έσύ θά είσαι στη σκέψη μου, όταν θά έγκαταλείνω τή ζωή..."

Και πριν να προλάβη να τ' άπαντήσει ή Μαίη Γουέστ, άκούστηκ' ένας πυροβολισμός κι' άκουσα πολύ καλά τὸ γδούπο ενός σώματος, πὸν σωριαζόταν κάτω. "Η «μουραία» φρενέττα" έβγαλε μιά σπαραχτική φωνή και λιποθύμησε. "Έγώ είχα παγώσει από τή φρίκη μου. Μὲ τ' άκουστικά παρακολουθούσα τή συνέχεια αυτού τὸυ έρωτικού δράματος. "Άκουσα να σπάνε τήν πόρτα τής καμπίνας, στην όποία είχε φαίνεται κλειδωθεί ή "Άστορφ, έπειτα πολλές άνδρικές φωνές και βήματα, κατόπιν τὸ θόρυβο τῶν μηχανῶν τὸυ ύπερωκεανείου και τῶν τεραστίων κυμάτων. Κι' έπειτα όλα μὲ μιάς σταμάτησαν. Κάποιος είχε διακόψει τή τηλεφωνική επικοινωνία μὲ τὸ Χόλλυγουντ. "Η αυλαία είχε πέσει ! Τὸ εἰδύλλιο πὸν είχε άρχισει μὲ χαρές και γέλια, στην άωροφη άκρογιαλιά τής Σάντα Μόνικα, είχε τελειώσει μὲ μιά πιστολία. "Όταν συνήλαθε ή Μαίη Γουέστ από τή λιποθυμία τής, έμαθα ότι εἶπε στούς φίλους τής :

—Αυτοί οί "Άγγλοι, ενώ μιλοῦν τήν ίδια γλώσσα μ' έμάς, ωστόσο είνε πολύ περίεργοι άνθρωποι : Μόλις χρεωκοπήσουν απόκοινοῦν. Οί "Άμερικανοί προτιμοῦν νά ξαναφτιάξουν τή ζωή τους. Κι' αυτό βέβαια είνε τὸ καλύτερο.

Τὸ βιβλίο τής Μαίρης Νάμει, αναφέρει άόμοιη πολλές περιπτώσεις : έρωτικῶν σκανδάλων, για τὰ όποία θὰ σ' μιλήσουμε σ' άλλο άρθρο μας. Τὸ βέβαιον όμως είνε ότι ή τηλεφωνήτριες είνε ή πιο έμπιστες κι' ή πιο μορφωμένες γυναίκες τής φιλομυτιόλεως. Κι' αυτός είνε ὁ λόγος πὸν τούς έχουν άπάληθη εμπιστοσύνη ή φρενέτιτες". Ξέρουν νά κρατοῦν δύο τὸν κόσμο στὰ χέρια τους.

JEANNE ROUDOT

ΟΙ ΟΡΑΙΟΤΕΡΟΙ ΣΤΙΧΟΙ ΤΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ ΜΑΣ

ΒΟΥΚΟΛΙΚΟ

Στεγάνια μὲ καρπόκλαδα και στάχνα πλέκει ή (πλάσι, τῶν θεριστάδων θησαυρὸ και δόξα και γιορτῶν κι' αναγαλιάζουνε καρδιές, μάτια, χείλη και χέρια γιορτάζουν κι' έρωτολογοῦν... λιπαρία, μεσημέρια, 'Ηλιοκαμένη σέρνεται στα ριζολιθία ή σάβρα, καρποί, λουλούδια, φυλλοσιές, τραπέζι, στα (σκουίρια, στα γέφυκα δεντροκόραμα τ' άίετρίμα τ' έξανα μονολογῶν μονότονα τὸ "Άλωναριό τή λαύρα.

Θ. ΓΙΑΝΝΑΚΟΥΔΗΣ

ΒΑΡΚΟΥΛΑ

Κάτου στο έρμηκό τ' άκροθαλάσσι γοργόφτερη βαρκούλα μὲ προσιμένει, σὲ χώρες μακρινές νά μὲ περάση εκεί πὸν βρίσκουν λήθη οί πονεμένοι.

Και νοιάθω μὲσ' τήν κρού πειά καρδιά μου ὡς ξανανθεί τῶν πόθων μου ή μαγειρία, για πλάνα, περασμένα πειά δνερά μου, γλυκειά νά πημμυροῦξη νοσταλγία.

Μά είνε πειά άργά και χαίρε τώρα, πικρή εσύ Ζωή — δνερο πλάνο — έλπιδες μὲ τὰ δλόγικά σας δδωρα, για πάντα τώρα ὁ δόστυχος σ'άς χάνω.

Στὸ έρμημο 'κει κάτου τ' άκρογαλάσι, βαρκούλα βασιτική μὲ περιμένει, σὲ χώρες μακρινές για νά μὲ βγάλη εκεί π' άνθίζει ή Αθήη ή μαγειμένη !..

A. ΠΑΠΑΚΩΣΤΑΣ

ΓΝΩΜΙΚΑ, ΣΚΕΨΕΙΣ, ΑΙΣΙΩΜΑΤΑ

ΓΙΑ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ

'Ο άνδρας πὸν δὲν δείχνεται λεπτός στὸν έρωτα, είνε άγριόμ κι' όχι άνθρωπος. Π. Α. Σ. Κ. Λ.

"Όταν βλέπετε πὸς ή μηνητή σας έχει μάγουλα ροδοκόκκινα και βλέμματα άθωια, μη συμπεραίνετε ότι έχει κι' άγγελική ψυχή. Συμπεραίνετε μάλλον ότι τήν βάζουν νά κοιμάται, από τις έννιά και ότι τρώει πολλές μπριζόλες !..

"Όποιος άγαπάει πραγματικά, μὲ όλη τή δένναμ τής ψυχής του, ποτέ δὲν παρασιοντά για τις θυσίες στις άποίες υποβάλλεται για τὸν έρωτά του. Ζ. Ζ. Ρ. Ο. Σ. Ω.

'Απ' όλες τις άρετές, ή άγνότης είνε εκείνη τήν όποία ή γυναίκες εκτιμοῦν λιγότερο στὸν άνδρα. Ν. Τ. Ε. Τ. Ε. Ω.

'Η άγάπη μόνο μὲ τήν άγάπη άμειβεταί. Κάθε άλλη άμοιβή στην άγάπη είνε άνήθικη. Γ. Α. Λ. Κ. Η. Π. Α. Ο. Σ. Ι. Α.

Γιά τὸν άνδρα τὸ κέντρον τὸυ έρωτος είνε ή ασήθισις, ενώ για τή γυναίκα ή φιλαρέσκεια. Κ. Ο. Κ.

'Ο έρωτας είνε ασήθημα φιλότιμο και τρυφανακό. Δὲν μὲνε ικανοποιημένος, παρὰ μόνον δταν θυσιάζουμε σ' αυτόν τὰ πάντα. Ο. Μ. Ε. Μ. Π. Ο.

"Όσο περισσότερο αγαποῦμε, τόσο λιγότερο κρινουμε, και ὡσο περισσότερο κρινουμε, τόσο λιγότερο αγαποῦμε. Ζ. Λ. Α.

"Όποιος κατηγορεῖ μπροστά στὸν κόσμο τήν γυναίκα του, τὸν εκάπο τὸν μόνο κατηγορεῖ. Α. Μ. Α. Ρ. Τ. Ι. Ν. Ο. Σ.

'Η γυναίκες μόνο τὸν πρώτο τους έραστή αγαποῦν. Μ. Α. Ρ. Ι. Ω.

Τὰ άληθινά δωράματα τής καρδιάς δὲν έχουν γεγονότα. Μ. Π. Ο. Ο. Ρ. Σ. Ε.

'Ο έρωτας τής νεας κοπέλλας είνε ιερός. Πρέπει νά τὸν λατρευουμε μὲ σεβασμό και νά θεωροῦμε ὡς ιερόστυλον εκείνον πὸν τὸν άγατά. 'Α. Μ. Ε. Λ.

'Η ενάρετη γυναίκα συγχορεῖ εύκολότερα τὸ κοινοστικοῦ πὸν γίνεται εἰς βάρος τής, παρὰ τήν άπιστία ενός άνδρος, γιατί ή τιμή είνε μια πρόληψις, ενώ ὁ έρωτας είνε τὸ πὸ άληθινό και δυνατὸ από τὰ άνθρώπινα αισθηματα. Ρ. Ο. Σ. Ω.

'Η γυναίκες δὲν αγαποῦν τούς άνδρες πὸν τις αγαποῦν, αλλά εκείνους πὸν άρέσουν γενικά σ' όλες τις γυναίκες. Α. Κ. Α. Ρ.

'Ο έρωτας θέλει πάντα καινούργιες καταστάσεις, ενώ ή φιλία θέλει νά διατηρηῖ ὅτι αγατά. Β. Ο. Υ. Κ. Ω.

'Η φιλάρεσκη νέα στὸ γάμο διαβλέπει μιά άπολήξη και στὸ σύζυγο μιά άδεια κινηριού !.. Π. Ρ. Ε. Δ. Ω.

Κάθε γυναίκα πὸν μιλάει δυνατά δὲν είνε νευριατώδης, αλλά δείχνει ὅτι πιστεύει πὸς είνε τέτοια. Α. Μ. Υ. Σ. Ε.

"Όσο εύκολότερα μετρεῖται κανείς στα δίχτυα τής άγάτης, τόσο πὸν δύσκολα ελευθερώνεται από αυτά. Γ. Κ. Α. Ι. Ε.

"Όσο συχνότερα δείχνεις τή γυναίκα σου και τὸ πορτοφόλι σου στὸν κόσμο, τόσο πὸν πὸν κινδυνεύεις νά τὰ χάσης. Φ. Ρ. Α. Κ. Λ. Ι. Ν. Ο. Σ.

'Η γυναίκα έχει πάντα άγάπη από ένα στήθημα. Μά όταν πάνετω από δύο στήθιαματα, πέφτει. Α. Δ. Ο. Μ. Α. Σ.

'Υπάρχει κάτι τὸ ανώτερο από τήν ὡμορφη γυναίκα : ή ὡραία και μετρεῖστροφη γυναίκα !.. Σ. Α. Ι. Ε. Π. Ρ. Ο.

'Η γυναίκα άνδρότης μοιάζει μὲ τὸ τρεχομένο νερό, πὸν λειαινει και τις πὸν τραχιές πέτρες. Β. Ο. Υ. Κ. Ω.

